

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கல்லை வார கிதழ்

அறிவோம் வள்ளுவம்!

**பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை.**

ஒழுக்கத்தை வருந்தியும் போற்றிக் காக்க வேண்டும்; பலவற்றையும்
ஆராய்ந்து போற்றித் தெளிந்தாலும், அந்த ஒழுக்கமே வாழ்க்கையில்
துணையாக விளங்கும்.

Translation:

Searching, duly watching, learning,
'decorum' still we find;
Man's only aid; toiling, guard thou
this with watchful mind.

Explanation:

Let propriety of conduct be laboriously
preserved and guarded;
though one know and practise and excel in
many virtues, that will be an eminent aid.

[/Aagaramuthalaa](#)

அகர முதல இலக்கிய பேரவையில்

இணைய-9597887847

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

நீர்வாகக்குழு

**செல்வமுத்துகுமரன் குணசேகரசிவம்
சிவம் அறக்கட்டளை, முகையூர்**

இதழாசிரியர்கள்

**அ.வில்சன்
குமர.தரிமசீலன்**

**வழவமைப்பு
அ.வில்சன்**

அலுவலக முகவரி

**97, குஞ்சிதபாதம் நகர், டவுன் ஸ்டீடசன் தென்புறம்,
மயிலாடுதுறை - 609001**

மோகத்தை முனி

(பா வகை: வண்ணம்)

உள்ளத்தினில் பொங்கும் ஆவலை
பள்ளத்தினில் தங்கும் நீரென
கொள்வோர்மனம் மங்கும் கேடுடன் - அறிவாயே

திக்கெங்கிலும் பொருளதன் பற்றினை
பக்கத்திலே கருத்துடன் வைத்திட
சிக்கல்வரும் நெருங்கியே கொய்திட - உணர்வாயே

கண்டிடும் பொருளின் நிலையினில்
கொண்டிடும் விருப்பம் முறித்திடு
பண்படும் அருமை மனமதும் - மலர்ந்தோங்க

உலகத்தில் இன்பம் மடிவதும்
உலகத்தில் துன்பம் பிறப்பதும்
கலகத்தில் என்றும் பொருளதே - நிலைகொள்ளும்

விதைபோடும் ஆவல் தகர்த்துநீ
கதைபேசும் மேவல் கலைத்துநீ
புதையாமல் காவல் புரிந்துநீ - ஒளிர்வாயே

பற்றினைத் துறந்திட இன்பம்
முற்றிலும் நிறைந்திடும் என்றும்
கற்றிடும் அறிவதும் சொல்லும் - கேட்பாயே

கவிஞர் பூர்ணிமா சங்கர், கோயமுத்தூர்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

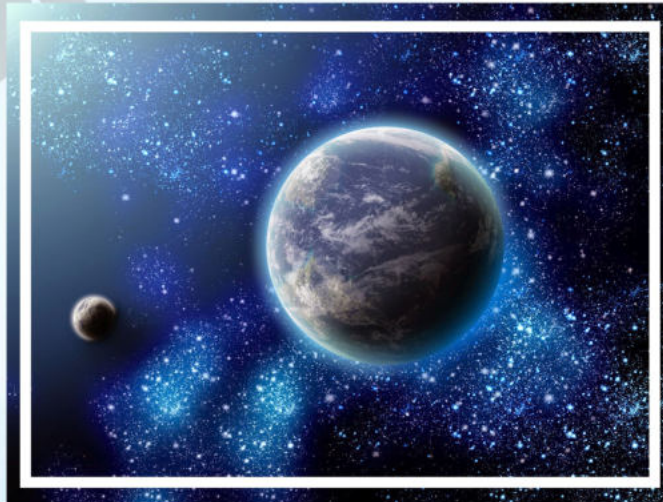

அலுக்கல்

பூரணச் சந்திரன் வானில்
வடிவாகத் தெரிகிறது
அம்மா சுட்ட தோசை

நன்மைகள் செய்தே
நாளும் உதவிடு
ஏழைகள் பசியாற

உறவுகளின் அணைப்பால்
உள்ளம் குளிர்கிறது
கார்காலக் குளிர்

கவிஞர் மாஹிரா ஹமீட் அஸ்ஹர், கம்பளை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

எழுந்தீர்

(செப்டம்பர் 11- எங்கள் பாரதியின் நினைவு நாள்)

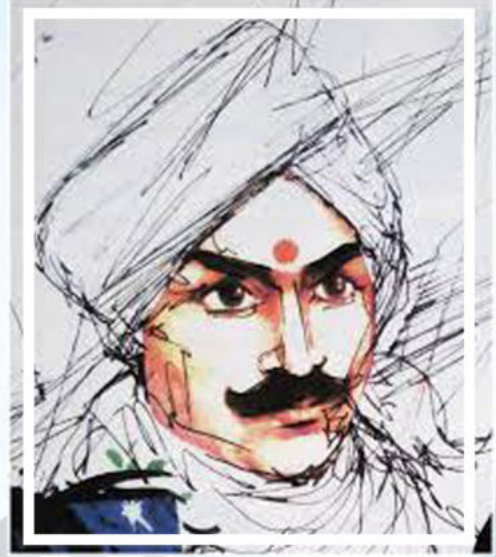
தமிழ்க்காட்டைக் காத்த
முண்டாசு கட்டிய
பூக்காடு நீ.

சாக்காடு வரும் வரைத்
தமிழை
நோக்காடு இல்லாமல்
காத்தவன் நீ.

கூரிய தூவலென்ன
உனக்கு
வீரியமுள்ள வானோ.
எரிதழலாக எத்தனை
கருத்துக்கனலைக்
கக்கினாய்.

நெஞ்சை நிமிர்த்தி
வஞ்சம் செய்தவனெல்லாம்
எங்கோ
தஞ்சம் புகுந்தான்.
உன் சொல்வீச்சுக்கு
பயந்து.

அக்னி பாவலன்
அன்னை மொழியால்
அகிலத்தில் இன்னும்
வாழ்பவன்.

அக்னிக் குஞ்சொன்று கண்டு
அங்கோர் காட்டிலே
பொந்திடை வைத்து
சிந்தனை நெருப்பை
சீராகப் பற்ற
வைத்தவன் நீ.

பிறந்த நாள் காணா
எங்கள் தமிழால் - நீ
இறந்த நாளிலே
உன்னைப் போற்றுகின்றோம்.

பாரதியே
உன் கவியின்றி
இயங்காது
எங்கள் தமிழ்ப்புவியே

கவிஞர் விஜயலக்ஷ்மி காளிதாசன், கோவை மாவட்டம்

அகர முதல இலக்கிய பிரவை

விடியல் கதவு

"விடியலின் கதவுகள் திறக்கட்டும்".

விடியலுக்குத் தேவை கடின உழைப்பன்றோ.

யாரையும் ஒப்பிடாமல் யாரையும் சாராமல்

மனத் தெளிவோடு தன்னம்பிக்கையைத் துணையாக்கி

அகற்றிடு சோம்பலை! துணிந்தே முயன்றிடு.

தனித்துவத்தோடு சாதனை படைத்திட திறந்திடும்

வெற்றிக் கதவுகள். பற்றிடதை உறுதியாய்.

முறையான முயற்சி கறைகளைப் போக்கியே

முடிவுகளை வெற்றியாக்கி கனிவுடனே தள்ளிடும்.

உலகமிது உன்முயற்சியை எந்நாளும் போற்றாது.

முடிவுகளைத் தான் உற்றுநோக்கி பாராட்டும்.

சிந்தித்து செயல்படு. வந்தனை செய்வோரைக்

கவனியாது செய்யும் செயலிலே கவனம் வை.

நேரம் சரியில்லை என்பான் திறமையற்றவன்.

திறமையற்றவனின் வெற்றுப்பேச்சை உதறியே தள்ளிடு.

நம்பிக்கையோடு ஓடும் நதியே கடலில் சேரும்.

நம்பிக்கையோடு உழைத்திட விடியலின் கதவுகள் திறந்திடுமே.

கவிஞர் செ.கலைவாணி, மெல்போர்ன்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

கிராமத்து தேநீர்

அதிகாலையிலிருந்து
ஒரு மிடறாவது
எனக்கு பிடித்த சுவையில்
எங்காவது ஓரிடத்தில்
கிடைக்குமாவென்று
நகரத்து வீதிகளிலும்
நெடுஞ்சாலைகளின்
ஓர அடுமனைகளென ஆவலோடு
படிபடியாய் ஏறி இறங்குகிறேன்.

ஒவ்வொரு இடத்திலும் புதுப்புது
கட்டமைப்புகளால்
பின்னப்பட்ட நவீன கூரைகளின் கீழ்
வேறுபடும் நிறம், மணம், சுவைகளோடு
மாறுபட்ட விலைகள்
வேறுபடும் அளவுகளென
பயண இலக்கினை
அடையும் வரை
தேடியே நேரமும் கரைந்திட

வழக்கமாக பருகும்
தேநீரின் சுவையையும்
மன திருப்தியையும்
நாள் முழுவதுமாய்த் தேடியும்
கிடைக்காமல் ஏமாந்தவனாய்
அந்தி சாய்ந்த பொழுதில்
பனை ஓலைகளால் வேய்ந்த
முத்தண்ணன் கடையிலிருந்து
தேநீர் மணம் உள்ளே அழைக்க

தேயிலைத் பொடியும்
ஏலக்காய் துகளும் ஒன்றாக கலந்து
ஆவிபறக்க நூரை பொங்கும்
சூடான தேநீரை
விரல்களால் தொட்டுப் பருகிடும் தருணத்தில்
நாசித் துவாரங்களின்
ஊடே பரவும் நறுமணம் ஒன்றே

நகர்ப்புற குளிர்சாதன அங்காடிகளில்
பல நூறு மதிப்புகளில்
பருகிய தேநீர் கோப்பைகளையெல்லாம்
தூரத்தில் தள்ளி
கிராமத்து தேநீரை
இன்னும் மனதிற்கு நெருக்கமாகிறது.

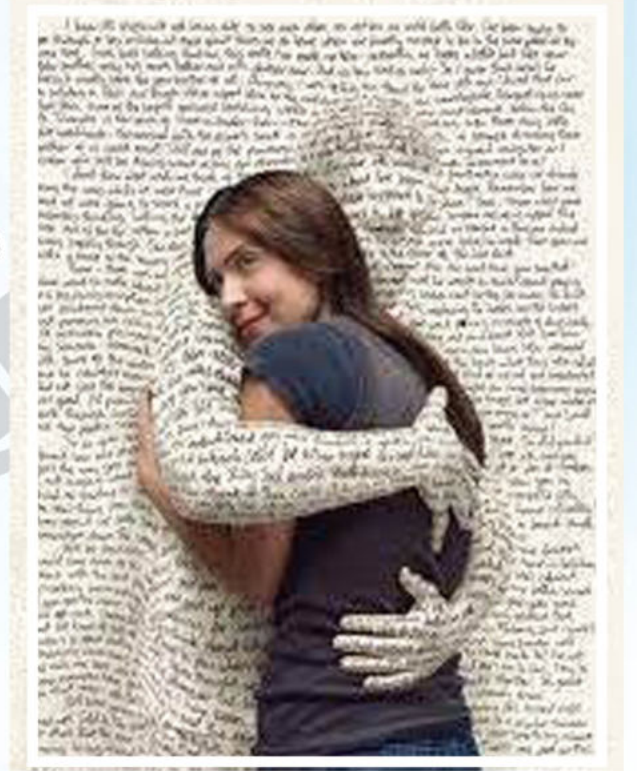
கவிஞர் கோவை ஆவந்தன், கிணத்துக்கடவு

அகர முதல இலக்கிய பிரவை

கிருத்தலம் கிருத்தல் திருத்தலம்

நானவனைப் பார்த்தபோது
 அங்கு முழுதாய் இருந்தான்.
 அவனைப் பார்த்தபடியேதான்
 நானிந்த கவிதையை
 எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்.
 அதற்கு சாட்சியாய்
 நீங்களும் இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.
 ஒவ்வொரு
 வார்த்தைகளுக்கும் வரிகளுக்கும்
 லாவகமாய்
 நுழைந்து கொண்டிருக்கிறானவன்.
 என் கவிதையில்
 பிடிப்படனும் பற்றுதலுடனும்
 நுழைந்து கொள்ளும்
 அவனிடமும் சாட்சியரான உங்களிடமும்
 கவிதை நிறைவுற்றதும்
 அதை சொல்ல நினைக்கிறேன்.
 கவிதையின் நிறைவில்
 அவனந்த வெளியில் இல்லாதிருக்கிறான்.
 கவிதையில் அவன் மட்டுமே
 முழுமையாய் இருந்து கொண்டிருக்க
 கவிதையெழுதிய நானும்
 சாட்சியரான நீங்களும்
 அவனைப்போலவே
 அந்த வெளியில் இல்லாதிருக்கிறோம்.

கவிஞர் பாரியன் நாகராஜன், குடியாத்தம்

அகர் முதல இலக்கிய பேரவை

கலைஞன்

சிலைகள் உருவாக
உளிகள் தேவை.
உளிகளை கையாள
கலைஞன் தேவை.

கலைஞன்
கல்லை
சிலையாக்கினான்.
சிலையை
அழகாக்கினான்.

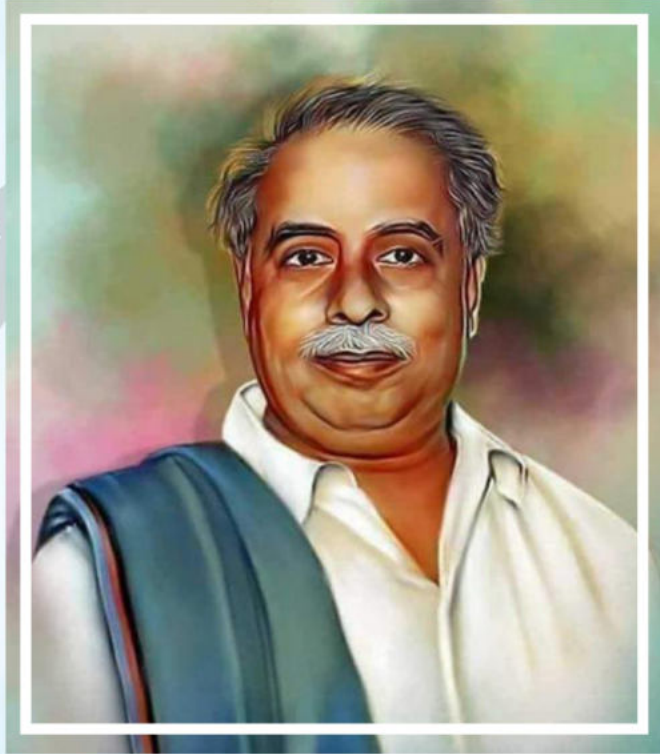
கவிஞர் ஜெ.தேவி, சென்னை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

அறிஞர் அண்ணா

அடுக்குமொழி அறிஞர்
 அனைவரின் உள்ளத்தையும் அன்பால் வென்றவர்
 எழுத்தெனும் ஆயுதம் எதையும் செய்யும் கூர்வாள்
 என்றுணர வைத்த எழுத்தாளன்
 தமிழ்நாடென்ற நாமத்தை நமக்கீந்தவன்
 வள்ளுவன் சொன்ன
 வாய்மையே வெல்லும் என்று பொறித்தவன்
 எந்நாளும் நின் உணர்வுகள்
 எங்கள் நினைவுகளாய் மலரட்டும்

கவிஞர் பெ.தலைச்சாமி, ஈரோடு

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

ஆசிரியர் பணி

ஆசிரியர் பணி அறப்பணி
அவ்வளவு எளிதான பணியல்ல.
மாறும் நாகரிகத்தில்
மாணவனின் மனதிற்குள் நுழைந்து
அறிவைப் புகட்ட
அவதாரங்கள் பல எடுப்போம்.

மாணவர்கள் ஒழுக்கத்தோடு
இழுக்கு இல்லாமல் வாழ
விழுப்பத்துடனே கற்பிப்போம்.
சீரில்லாத சிகையுடனும்
மாறாத பகையுடனும்
வலம் வருபவனை.

ஈடில்லாத கல்விதான்
நாளை உன்னைக்
கேடில்லாமல் வாழவைக்குமென்று
மடைமாற்றம் செய்து.
பிரம்பு எடுக்காமலே
வரம்பு மீறுவதைத் தடுப்போம்.

எங்களை
வீசி எறிந்தாலும்
வாசிப்பதைக் கற்றுக்கொள்ளென்று - அவர்களை
நேசிப்பதை நாங்கள் விடுவதில்லை.

ஒத்துழைக்க மறுக்கும்
மாணவனொருபுறம்.
என் மகனை ஒன்றுமே
சொல்லக் கூடாது என்று மறுபுறம்.
உழைப்பின் பயனை
இறுதியாக உறுதிசெய்யும்
மதிப்பெண்களொருபுறம்.

இப்படி நெருக்கடிகள்
தேள்கடிகளானாலும் படி படி என்று
சொல்லி இவர்களுயர
ஏணிப்படியாய் இருப்போம்.

இத்தனையும் கடந்து
எங்கோ ஒரு மாணவன் அம்மா
நான் சாதித்து விட்டேன்
என்று வரும்பொழுது.
ஈன்றபொழுதின்
பெரிதுவப்பது தாய் மட்டுமல்ல
இந்த ஆசிரியர்களும் தான்.

என்றென்றும் ஆசிரியர் பணியில்,

கவிஞர் விஜயலக்ஷ்மி காளிதாசன், கோவை மாவட்டம்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

சரதனை மங்கை

அமைதியே உருவான மங்கை இவள்
அடித்து நொறுக்கும் வீராங்கனை இவள்
அழகின் உறைவிடம் கொண்டவள் இவள்
அடிமை தனத்தை எரித்த தீயிவள்.

அச்சம் கொள்ளா வீர மங்கையிவள்
அடி வாங்கி எழும் புயலிவள்
அசாதாரணமாக சூழ்நிலைகளை கடக்கும் சிங்கமிவள்
அதட்டலுக்கு உதரல் கொடுப்பவள் இவள்.

பெண்ணை சாதாரணமாக பார்க்கும் சமூகத்திற்கோ
பெண்ணால் முடியாதது இல்லை என்றே
பெரிய விடயத்தை எல்லாம் முடிப்பவள்
பெரியது எல்லாம் துச்சமாக்கி காட்டியவள்.

தன் உணர்வுகளை வடித்து புத்தகமாக்கியே
தனக்கென்று அடையாளத்தை உருவாக்கிய யாளியிவள்
தடைகள் எல்லாவற்றையும் மைகலாக ஆகியவள்
தடம் பதித்த எழுத்தாளர் இவளே.

கவிஞர் ஜஸூரா ஜலீல்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

அக்கரைச் சீமைக்காரன்

திரைகடல் ஓடியும்
 திரவியம் தேடிட
 தெரிந்தவரிடம் கையேந்தி
 திசையறியா நாட்டிலே
 திக்கித்திக்கி மொழிப் பேசி
 தீப்பெட்டி அறையில் கழிந்து
 திண்டாடி வாழ்ந்து சேர்த்த
 திரவியத்தை ஊருக்கனுப்பி
 திருமணமான மாதமே
 திரும்பவும் ஓடியோடி
 தினமும் கடிதத்திலேயே
 திருமணத்தை வாழ்ந்து
 திரும்பி வருகையிலே
 தன் குழந்தையேத்
 தந்தையென வராமல்
 தள்ளியோடிப் போகையில்
 தவித்துக் கலங்கினாலும்
 தன்பிள்ளை வாழ்விற்கு
 திரும்பவும் கடல் தாண்டியே
 தன் வாழ்வை மீண்டும்
 அடமானம் வைத்திடுவான்
 அக்கரைச் சீமையிலே.

கவிஞர் ஷீலாதேவி அருணாசலம், நாகர்கோவில்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

கோடை வெயில்

கோடை வெயில் கொளுத்துதடா
கொழுப்பு எல்லாம் கரையுதடா
கொட்டித் தீர்க்கும் கார்மேகம்
கட்டுப் பட்டுப் போனதடா

கரைமேவும் ஆழி நீரை
மண்மேவும் பூமி நீரை
குடித்து முகில் வளருதடா
பணக்காரர் வயிரை வளர்க்குதடா

கொட்டி வளரும் குட்டைகளும்
கொக்கு நிற்கும் ஏரிகளும்
கருகி மடிந்து போகுதடா
நாரை நாடு கடக்குதடா

தத்தித் தாவும் தவளைகளும்
தாளம் போடும் தாமரையும்
தற்கொலை செய்யப் போகுதடா
தரணி சூடு தாங்களடா

வெயில் குளிக்கும் வெள்ளையர் போல்
அரைகுறை ஆடையிலே மரங்களெல்லாம்
அணி வகுத்து நிற்குதடா
ஆ நிரைகள் அன்னார்ந்து பார்க்குதடா

உச்சி வெயில் உச்சம் வர
உச்சந் தலை வெடிக்குதடா
உமிழ்நீரும் சுரக்க மறுக்குதடா
உதடு காய்ந்து வெடிக்குதடா

வளைந்தோடும் நதிநீரை வளைசேரும்
முன்னே அள்ளிப் பருகியதாரோ
படர்ந்திருக்கும் பச்சை வயலை
பாவமின்றி பற்ற வைத்ததாரோ

குடிநீரை தேடித் தேடி
குலம் அழிந்து போய்விடுமோ
குத்தவச்ச குமரி முழுக்
குடம் தண்ணீர் இல்லையே

வழிப்போக்கன் வாய் நனைக்க
தண்ணீர் கொஞ்சம் இல்லையே
குழவிகள் குதித்து முழுக்
குட்டை நீர் இல்லையே

கட்டையிலே போவதற்கு காத்திருக்கும்
சீவனுக்கு கடைநீரும் இல்லையே.

கவிஞர் கோ.தனுசன், மட்டக்களப்பு, இலங்கை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

சிறகு

மனம் இறக்கைகள் போல அழகானது
 அதை பறக்க வைப்பதும்
 முடக்கி வைப்பதும்
 நாம் கையாலும் முறையிலேயே உள்ளது
 எண்ணங்கள் சிறக்கடிக்கும்
 உணர்வுகள் அலமோதும்
 எல்லாமே நம் கட்டுப்பாட்டிலே அடங்கியுள்ளது
 பறவைக்கு சிறகு இருப்பதால்
 பரவசமாய் பறந்து உலகை உலா வருகின்றன
 ஆனால் மனிதனின் மனம்
 இருப்பதை நினைத்து மகிழாமல்
 இல்லாததை எதிர்பார்த்து கண் கலங்கும்
 மனதை சீரமைப்படுத்து
 உணர்வுகளை உள்ளடக்கி
 எண்ணங்களை தூய்மையாக்கி
 பறவை போல விண்ணில் பறக்க
 முயற்சி செய்
 சிறக்கடிக்கும் மனமே!

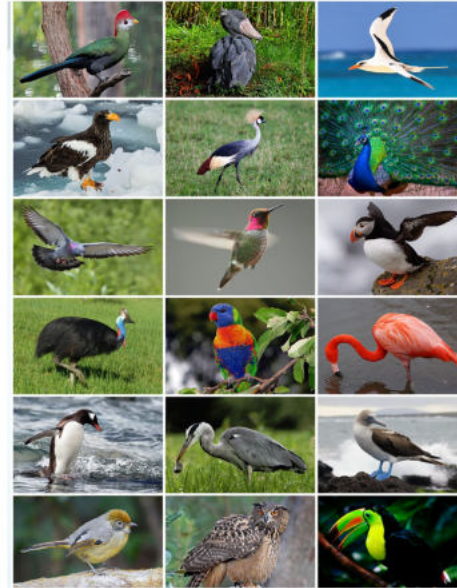
கவிஞர் மோனிஷா

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

பறவைகள்

இறைவன் படைத்த படைப்பு பறவைகள்
பாசம் காட்ட தெரியும் பறவைகள்
இடம் பெயர்ந்து அமரும் பறவைகள்
கவலை இல்லாமல் வாழும் பறவைகள்
ஒற்றுமையை கற்றுக் கொடுக்கும் பறவைகள்
பொறாமை கொள்ள தெரியாத பறவைகள்
நட்பை சொல்லி தரும் பறவைகள்
பல விதமாக வாழும் பறவைகள்
வானில் உல்லசமாய் சுற்றும் பறவைகள்
உயர உயர பறக்கும் பறவைகள்
எட்டாத தூரத்தையும் பிடிக்கும் பறவைகள்
கிடைப்பதை பகிர்ந்து உண்ணும் பறவைகள்
என் உள்ளத்தையும் கவர்ந்த பறவைகள்
ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அழகால்
மானூட வாழ்வை சுற்றி சுற்றி வருகின்றன

கவிஞர் ம.செ.அ.பாபிலா பேகம், நாகர்கோவில்

அகர் முதல இலக்கிய பேரவை

உலக எழுதுகோல் தினம்

என் கவிதையின் அச்சாணியே
உன் கூர்மையான அந்த
அச்சாணியில் தான் என்
உச்சத்தின் கவிதை வண்டி ஓடுகிறது

உன் சக்கரத்தில் கருமை இருக்கிறது
என் கற்பனையே அந்த கருமை
நான் சூழலும் பொழுது நீ வரைகிறாய்,
உன் மையில்தான் என்கவிதை அங்கு பிறக்கிறது

என் கவிதைக்கு நீதான் உயிர் கொடுத்தாய்
உன்னை அதனால் தினமும் நான்
என் இதயத்தின் பக்கமே வைத்திருக்கிறேன்
என் நாக்கும் உன் நாக்கும் பாதுகாப்பாகதான் உள்ளது

சில சமயங்களில் நானே என் நாக்கை கடித்துக் கொள்கிறேன்
சில சமயங்களில் நீயும் என்னுடைய கற்பனையை கடிக்கிறாய்
இருவரின் நாக்கும் மிகமிக வலிமையானது
இருந்தும் உன்னை தானே நான் தினம் வணங்குகிறேன்

கவிஞர் அஞ்சல் தஞ்சை தாசன், சென்னை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

வெஃகாமை

அதிகாரம் 18

அடுத்தவனை அழித்து அதன் பொருளை கவர்வனின்
குடும்பம் அழியுமே குற்றமும் பெருகுமே

அதில் எவ்வளவு வளமென்றாலும் பிறரின் பொருள் மீது ஆசை
படமாட்டார்களே பழி சேருமோ என பயம் கொண்டோர்

என்றென்றும் இன்பம் வேண்டுபவர்
சிற்றின்பப் பேராசை கொள்ள மாட்டார்களே

பிறர் பொருள் மீது ஆசை கொள்பவன் புரிதல் அற்றவனே
அறிவு இருந்தும் அறிவற்றவனே

அருள் கொண்டோர் கூட அடுத்தவர் பொருள் மீது
ஆசை கொண்டோர் எனில் அந்த அருளே அழிந்து போகுமே

மண்ணில் இருந்தும் மரணித்ததற்கு சமமானவரே

அழியா செல்வத்துள் ஒன்று பிறர் பொருளின் மீது
ஆசை கொள்ளாமல் இருப்பதுவும்

நீதி நேர்மையுள்ளோர் வாழ்வு என்றென்றும் உயர்வே
மன மகிழ்ச்சியைத்தரும்.

ஆசை கொண்டோர் கெட்ட அழிவார்களே

மகிழ்ச்சி நிலைக்க அடுத்தவர் பொருள் மீது
ஆசை படாதே மானிடா

கவிஞர் சுமதி தசரதன், சென்னை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

சுவர்பதிகாரம் (ஒன்பது)

9. கனாத்திரம் உரைத்த காதை . 1. மாலதியின் கதை . அந்தியும் விடியலும் வீடுகளில் மகளிர் கொண்டாடும் வேளை அந்தப் பொழுதில் வாசல் மெழுகி கோலமிட்டு மலர்தூவி வந்தனம் கூறி வீடுதோறும் ஒளி விளக்கேற்றி மகிழ்வார்கள் இந்தநாள் இன்றும் தினம் காலை மாலை வீடுகளில் காணலாம்

வாசலில் மலர் தூவி மாலை நேரம், வரவேற்று நின்றாள் மாலதி மோசமாக பசியில் அழுத மாற்றாள் மழலைக்கு பாலுட்டினாள் பாசமாக குடித்த பால் புரைஏறி மூச்சித் திணறி மாண்டது சிசு சோகமான மாலதி குழந்தையுடன் கோயில் படிகள் ஏறினாள்

எந்த சாமியும் பாலகனுக்கு உயிர்ப் பிச்சைத் தர முன் வரவில்லை வந்து நின்றது 'இடாகினி' என்ற பேய். பசியாற கேட்டது மகனை "முந்திய பிறவியில் தவப்பயன் இல்லாத இப்பிறவி மாந்தருக்கு எந்தபலனும் கிடைக்காது" எனக் கூறி பிள்ளையை பறித்து தின்றது

ஏமாற்றத்தோடு பதறினாள் இறந்ததும் இல்லாமல் போயிற்றே மாற்றாளுக்கு என்ன பதில் சொல்வேன் கதறிக் கதறி அழுதாள் வற்றாத கண்ணீரும் வறண்டுபோக மலங்க மலங்க விழித்தாள் முற்றத்தில் ஒளி வீச பாசண்ட சாத்தான் அங்கு தோன்றினான்

2. பாசண்ட சாத்தான் என்ற தெய்வம் :

"தாயே வருந்தியது போதும் உனக்குமுன் குழந்தையைப் பார்" வாய் மொழி கேட்டு கண்டாள் பாலுண்ட பாலகன் உயிருடன் சேய்க்கு உயிர் கொடுத்த சாத்தானை மனமாற பாராட்டினாள் தெய்வம் தந்த குழந்தை வளர்ந்து வாலிப பருவம் அடைந்தான்

தேவந்தி என்னும் பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டாள் ஏந்தியழையாளோடு எட்டு ஆண்டுகள் இணைந்து வாழ்ந்தான் வஞ்சியை சாத்தான் கோவிலுக்கு வருமாறு பிரிந்து சென்றான் வந்திருந்த கோயிலில் கணவனைக் காணாமல் தவித்து நின்றான்

3. தேவந்தியும் கண்ணகியும் :

தன்னைப் போலவே தனித்து வாழும் கண்ணகியைக் கண்டாள் "உன்னை நான் வாழ்த்துகிறேன் முன்போல் சேர்ந்து வாழுங்கள்" என்னை வாழ்த்தாதே சேர்ந்து வாழும் அருகதை எனக்கு இல்லை பிள்ளை நாள் நன்மைதரும் நம்பிக்கை நாள் இழந்து விட்டேன்

"கண்ட கனவு ஒன்று என் எதிர்காலத்தை குலைத்து விட்டது கொண்ட கணவன் கள்வன் என்று வீண் பழிக்குள்ளானான் தண்டனை பெற்று கொலையுண்ட பிறகு தனி மரமானேன் மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகு சென்றதுபோல் கனவு"

கண்ணகி சொன்னதைக் கேட்ட தேவந்தி கூறிய ஆறுதல் "எண்ணம்போல் நாம் பிரிந்த கணவனோடு வாழ் வழியுண்டு வண்ணமயமான புகாரில் சோமகுண்டம் சூரியகுண்டத்தில் நீராடி திண்ணமாக வணங்கினால் கணவனை பிரியாது வாழலாம்"

4. போனவன் வந்தானடி

கோவலன் வீட்டுக்கு வருவதைக் கண்டாள் மனைவி கண்ணகி காவலன், வஞ்சனை வஞ்சியிடம் செல்வம் எல்லாம் இழந்தான் "யாவதும் விதியாகும், காற்சிலம்பே முதலாக பொருள் ஈட்டலாம் "ஆவது எதுவாயினும் மதுரை செல்வோம் வாரீர்" கண்ணகி .

தொடரும்...

கவிஞர் ந.திருக்காழு

அகரமுதல இலக்கிய பேரவை

ஆவலில் என் பார்வை

என் மீது விழுந்த
அவளின் பார்வை
அவளின் மீது ஆவலில் விழுகிறது
என் பார்வை.

கவிஞர் முனைவர் க குமார், சித்தாலக்குப்பம்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

அமுதகதிரோன் மடியினில் தீலாக்காலம்

அமுதகதிரோன் மடியினில்
பிரதிபலிப்பில் நிலாக்காலம்
அங்கே கதிர்களின்
படையேடுப்பின் தலைமைக்கோலம்

களைப்பு நீங்கி
களிப்புறும் மனங்களில்
மகிழ்ச்சி போட்டியிடும்
மரத் தமிழினாய்

அறிவியல் உயர்வில்
ஆகாயமாய் ஆச்சரியம்
சந்திரனின் மடியில்
சரித்திரம் படைத்திடும்

எந்நாளும் கொண்டாடும்
எம்மனிதன் சாதனை
எமனையும் கேட்டிட
எம்மனிதன் போதனை

எங்கும் இல்லாத
ஏறு தழுவுதல்
எம் வித்தைகளை
எடுத்தே இயம்புவோம்

கவிஞர் இராஜகை நிலவன், மும்பை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

திருமாலும் வைணவமும்

விஷ்ணுவுக்கு ஆயிரம்பேர்; ஸஹஸ்ரநாமம் என்றிடுவோம்!
நூற்றெட்டும் உண்டதனை அஷ்டோத்ரம் என்றுரைப்போம்!
அவருக்கு சிற்றளவில் காயத்ரியும் தோத்திரமே!
அவதாரம் பத்தெடுத்தார்: தசாவதாரம் என்போமே!
மதஸ்யமதும் கூர்மமதும் வராஹமென நரசிம்மாய்
வாமனனாய் பரசுடனே ராமருரு பலராமன்
கண்ணனாக கல்கிப்பேர் என்றமையும் அன்னவையே!
பத்தினியர்: ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாவும்
செஞ்சுலட்சுமி பூபிச்சி என்றமைவர்! மாலவனின்
அடியவர்கள் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் என்றறிவோம்!
ஆண்டாளும் மதுரகவி பொய்கையார் பூதத்தார்
பேயாழ்வார் மழிசையார் நம்மாழ்வார் குலசேகரர்
பெரியாழ்வார் தொண்டரடிப் பொடியுடனே பாணாழ்வார்
மங்கையொடு மூநால்வர் ஏத்துதற்கு ஏற்றவரே!
திவ்யதேசம் நூற்றியெட்டு! நின்றகோலம் மூவிருபது!
இருந்தநிலை மூவேழே! கிடந்தபடி மூவொன்பது!
அர்ச்சிக்கத் தக்கதுவாம்! திவ்யபிர பந்தத்தே
ஆழ்வார்கள் நாலாயிரம் பாத்திரட்டு பலதலத்து
மூலவர்கள் நன்மங்களா சாசனமாய் அமைந்தனவே!
ஆசாரிய அழகியராம் சிங்கர்கள் இன்றுவரை
நாற்பத்து அறுவரினைத் தெண்டனிட்டு அருள்பெற்றோம்!
மடம்நமக்கு அஹோபிலமே! நவநரசிம் மராலயத்தே
கடாஷித்தல் ஸித்திக்கும்! மாலோலன் உற்சவத்து
மூர்த்தியென ஆசாரியன் தன்னோடே யாத்திரையே!
ஜீயரென ஆண்டவனாய் சுயமாச்சா ரியர்பல்கினர்!
ஸம்பவாமி யுகேயுகேயென துஷ்டர்தமை நிக்ரஹிக்க
சிஷ்டரினை பரிபாலிக்க அவதாரம் எடுப்பதுவாய்ப்
பகர்ந்தானவன்! முழுமுதலாய் வழிபடுநல் கடவுளாவார்
திருமாலே! மதமென்பது வைணவமே! திருமார்பன்
அரியருளால் வேர்வீழ்தாய் சந்ததியோர் தழைத்திடுக!

(தொடரும்)

கவிஞர் கணக்காயன் (இ.சே.இராமன்)

அகர முதல இலக்கிய பிரவை

விழியில் விழுந்த நேசம்

மௌன ராகம் மீட்டிடும் ராதை
மீன் விழியில் கொட்டுது மதுபோதை
பேசா மடந்தை பேசிடும் தேசம்
வீசும் பார்வை தந்திடும் நேசம்
சித்திரப் புன்னகை சிந்திடும் கோதை
இரத்தின அழகில் சிதறிடும் சோதி
கொஞ்சிட வாடி கொள்ளை அழகி
மிஞ்சிடும் காதல் தருவேன் அள்ளி
விழியில் விழுந்த நேசம் உனது
விதைத்தாய் காதல் பயிரை உழுது
வளர்ந்தாய் என்னுள் தீயாய்ப் படர்ந்து
வதைத்தாய் இதயம் நினைவைப் பிழிந்து
திகைத்தேன் நாளும் அன்பில் கலந்து
திருமகள் கைகள் பற்றிட விழைந்து

கவிஞர் மரு ஜல்லா முஸம்மில், ஏறாஹார் (இலங்கை)

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

மண்ணிற்குள் மரத்தல்

கிளை பல விரித்து
விழுதுகள் மண் ஊன்றி
மூச்சைக் காற்றுக்குத் தானமளித்துக்
கண்கள் மூடியது
பெருவாழ்வு வாழ்ந்த ஆலமரம்

ஒப்பாரியில் கைகோர்த்துக்
கண்ணீர் வற்றிய கண்களோடு
ஏங்கி ஏங்கி அழுதவாறே
வழியனுப்பும் அந்திச்சூரியனும்

மண்ணிற்குள் புதைத்து விட்டு
நினைவூற்றில் நித்தமும்
முங்கி முங்கித் தேடுகிறேன்
இன்னும் கிடைக்கவில்லை
காலம்(ன்) கடன் வாங்கிச் சென்ற
பேரொளிவீசும் வைரத்தை

சொல்லுளியால் செதுக்கி
உலகத்தோடு உயிர்ச்சிலையாய்
நாளை உறவாடப் போகிறாள்
புத்தகத்தில் அம்மத்தா.

கவிஞர் ஸ்ரீவி.முத்துவேல்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

ஆறுதல்

மன நெருக்கடி
மெல்ல திண்கிறது!
தேய்பிறை போல்
மெய் தேய்கிறது!
தனிமை நிழல்
சுடுகிறது!
நனைந்த விழிகள்
நீரோடை முந்துகிறது!
யாரும் இல்லை
ஆறுதல் சொல்ல!

கவிஞர் செ.தமிழ்நேயன், தமிழ்நாடு

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

வேண்டாம் தற்கொலை

ஆடம்பர மோகமதில் அலை பாயாதே
ஆசை பேராசையாய் மாறிப் போகுமென்பதை மறவாதே

வறுமைக்குள் சிக்கிப் போவாய் உணர்ந்திடு
கடனில் முழுவதும் மூழ்கிடுவாய் விழித்திடு

இன்னலில் உழன்று இன்ன
வாழ்வென்பதை மறந்து விடாதே
இன்பமது வேண்டுமெனில் நேர்மையுடன் வாழ்ந்திடு

இறுமாப்புடன் இப்பூவுலகில் வாழாதே
இன்ப துன்பம் இரண்டும் பொதுவானது என்பதை உணர்ந்திடு

பெரியோர் நல்லோர் சொற்களை மதித்திடாது நடவாதே
அனைவரும் சமம் என்று உணர்ந்து நடந்திடு

பாகுபாட்டால் சிக்கிப் பலிகடா ஆகாதே
பாசத்திற்கு அப்பால் வேடமிடும்
உலகம் உண்டென்பதை அறிந்திடு

தன்னால் முடியவில்லை என்று கலங்காதே
தன்னம்பிக்கை கொண்டு மீண்டிடு

தற்கொலை செய்து மடிந்து விடாதே
உன்னால் பிறருக்கும் வாழ்வுண்டென்பதை உணர்ந்து நடந்திடு!

வேடங்கள் புதைந்த உலகில் வீழாதே
வேண்டாம் தற்கொலை என்றே
அனைவருக்கும் விழிப்புணர்வை விதைத்திடு

கவிஞர் இரா.கோமதி, பொள்ளாச்சி

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

எட்டா உயரமென

வழியும் வியர்வையைத்
 துடைத்தபடி நகரும்
 சக்கரத்தின் கீழே
 நிமிராத குனியும் முதுகைச் சுமந்தபடி
 தெருவெங்கும் முழங்கும் கூச்சலில்
 நடுங்கும் பிளிரலில்
 மிரளாத விழிகளில் கண்ணுற்றபடி
 உருளும் நகர்வை நேராக்கிட
 தேர்முட்டிகளை சுமந்தபடி
 சக்கர உலகத்தின் கடவுளின் சேவகர்கள்
 கடைசிவரை நிமிர்ந்து பார்ப்பதில்லை
 வானத்தை முட்டும் தேரின்
 உயரப்பந்தலையும்
 வீதிகளை இணைக்கும்
 வடச்சங்கிலிகளின் நீளத்தையும்.

கவிஞர் இளையவன் சீவா, நரசிங்கபுரம்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

யானை வரைபடம்

நேற்றைய கனவுக்குள்
யானை ஒன்றை கண்டேன்
கண்டதும் எழுந்து
கை கூப்பி வணங்கினேன்
பதிலுக்கு தன் தும்பிக்கையை
நீட்டி ஆசிர்வதித்தவாறு
அசைந்து அசைந்து
தன் காட்டை
நோக்கி நடையை கட்டியது

குழந்தைகள்
வரைந்து வைத்திருந்த
காட்டிற்கு
வெளியேதான்
இன்னும்
நின்றுக்கொண்டிருக்கிறது
அந்த யானையும்
என் நடுசாம நேர கனவும்

கவிஞர் ச.சக்தி, அழகு பெருமாள் குப்பம்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

லீடாங் துர்துத்

சாட்சியங்கள்
பூச்சியங்களாகும்

சூட்சுமங்கள்
சூனியங்கள் செய்யும்.

நீதிமன்றங்களில்
நீதி மன்றாடும்
அநீதி வென்றாடும்.

மனச்சாட்சி ஒரு நாள்
மரண சாட்டை வீசும்

அன்று; நின்று,
ம்கூம்... அன்று நிற்காது.

தொடரும்

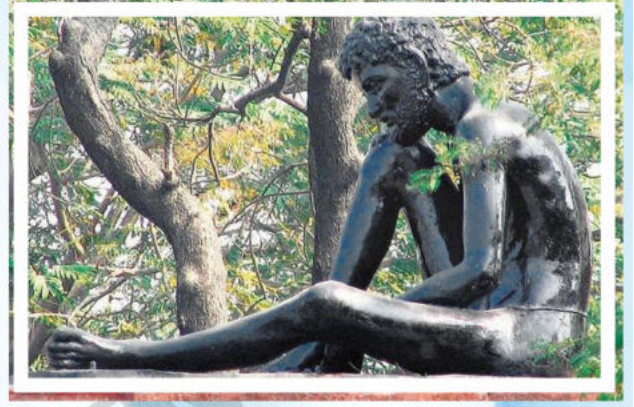
கவிஞர் மக்கொணையூரார்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

கீத கால பேரழல் பூதழல்

உலகு ஒன்று ஒட்டிப் பிறந்ததே அண்டத்தில்
புவி என்னும் மாய தோற்றத்தில்
உயிர் என்னும் உடமையில்
புவியானதே நிலைமையில்
பிறந்த உயிர்களின் மடமையில்
மாறுபட்ட மாயங்கள்

இதில் மனிதன் எனும் சாயங்கள்
சாதிப்பட்டும் சாகப்பட்டும்
பேருக்கு பேதமும் ஊருக்குள் பல பூதமும்
நீதிக்குள் புறத்திரை, அரக்கர்களின் முகத்திரை
அறிவை மழுங்க செய்து
மனித மடமையை அடக்கி ஆண்ட கூட்டம் ஒன்று

மேலோங்கி , வேதங்களின் பின்னணியில் வேடிக்கை பார்க்க
சாகடிக்கும் சனாதனம், சக மனித மனுதர்மம் மறுக்க
சாப்பாட்டில் சாதி ஒங்குதே
கல்வி அறையிலும் கால அறையிலும்
சமர்ப்பணம் இல்லா சமஸ்கிருதம்
சங்கிகளின் சனாதனம்
உலக மரபில் முதல் நாடியாக
சஷ்டி கீதத்தில், சங்கீதம் ஒலிக்குதே

ஒழுங்கில்லா ஒப்பனையில் ஒவ்வொருவர் மனதிலும்
அரசியலிலும், ஆளுக்கு ஒரு அவையிலும்
கொடிகளும் கோவை பாசறையில் பதம் பார்க்கிறதே
பாமர மக்களை ஏமாற்றி
எதுவும் நிரந்தரம் இல்லை மறந்து விட்டாயா மனிதா!

கவிஞர் ம.செல்லமுத்து, நூத்தம்பூர்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

குறையொன்றுல்லலை

ஏதேதோ துக்கங்கள்
எழுந்து நெஞ்செங்கிலும்
துயரப் புயல் வீசினாலும்;
துன்பச் சுமைகளையும்
பகிர்ந்து கொள்ள
நீ அன்றி வேறெவர் உளர்?
என்று இமையோரங்களிலும்
கண்ணீர் பூக்கள் ஜனித்தாலும்;
அந்தக் கணத்திலும்,
என்றோ வாசித்த
புத்தகங்களின் நாயகர்கள்;
எப்போதோ சிரிக்க
வைத்த சம்பவங்களின்
நினைவலைகள்; அனைத்தும்
எங்கோ ஒரு மூலையில்
இருந்து இதயத்தையும்
இலவம் பஞ்சாக்கிடுதே;
என்றும் அந்த
நினைவுகளின் சாமரத்தில்
மனமும் சுமை நீங்கி
சுகமாக அழைத்திடுதே
குறை ஒன்றும் இல்லை
என்று அந்த
பாற்கடல் பரந்தாமனையும்!

கவிஞர் மலர் அரி

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

காலம் மாறாதோ? கவலைகள் நீராடோ?

மாதம் மும்மாரி மழைபெய்த காலத்தே
 ஏதும் குறைவின்றி செந்நெல் விளைந்ததுவே!
 நெற்கதிர்க் கட்டுகளை ஆனைகட்டிப் போராடித்து
 களஞ்சியங்கள், குதிரகளில் சேமித்தோம் நெல்லினையே!
 மாடுகளுக்கு வைக்கோலை போராக்கி வைத்திருப்போம்!
 மாறியது மும்மாரி! குறைந்தது பருவமழை!
 வறண்ட ஆறுகளால் குறைந்தது விவசாயம்!
 மாரிக் காலத்தில் புயல்களால் பேய்மழைகள்!
 திரண்டுவரும் பெருவெள்ளம்! தீங்கிழக்கும் விளைச்சலுக்கே!
 போராடிப் பயிர்விளைத்தால் போதிய விலையில்லை!
 ஏரோட்டும் எங்களின் வாழ்வினில் ஏற்றமில்லை!
 வறுமைக்கு பஞ்சமில்லை! உலகத்தின் பசிபோக்க
 ஓயாமல் உழைத்தாலும், உள்ளத்தில் சோர்வின்றி
 உயர்வாக மதிக்கின்றோம் இத்தொழிலை எந்நாளும்!
 விளைகின்ற பொருட்களைச் சேமிக்க இடமுமில்லை!
 விலைவாசி உயர்வாலே எங்களுக்கும் பெருந்தொல்லை!
 இடைத்தரகர் கொழிப்பதற்கு எந்தவொரு தடையுமில்லை!
 விவசாய வேலைக்கு ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை!
 ஏரோட்ட, கதிரறுக்க, கதிரடிக்க, நெல்தூற்ற
 இயந்திரங்கள் பயன்பாடு இன்றைக்குப் பெருமளவில்!
 இயன்றவரை போராடித் தொடர்கின்றோம் இத்தொழிலை!
 முன்னோக்கி வண்டிசெல்ல, பின்னோக்கி நினைவலைகள்!
 அசைபோட்டுப் பார்க்கின்றேன் அந்நாளின் நினைவுகளை!
 மாட்டுவண்டி காலமெலாம் மலையேறும் இந்நாளில்
 வீடுகட்ட மனையாக விளைநிலங்கள் மாறிடுதே!
 உலை கொதிக்கும் போதெல்லாம் உளைச்சலில் எந்தன்மனம்!
 கனிந்திடுமோ காலம்? களைந்திடுமோ இத்துயரை!
 இனியேனும் விவசாயம் ஏற்றம் கண்டிடுமோ?
 அனைவரும் உணர்ந்தால்தான் அந்நிலை வந்திடுமோ?
 வந்தனை செய்திடுவோம்! வளரட்டும் விவசாயம்!

பட உதவி: கூகிளுக்கு நன்றி

கவிஞர் ஈ.சீ.சேஷாதர்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

ஓற்றாடல்

அதிகாரம் : 59

உண்மை ஒற்றர்களும்
உயரிய அறநூல்களுமே.
அரசர்க்கு இருகண்களாய்
கொண்டுதெளிதல் நலம்.

குடிகட்கெல்லாம் எக்காலமும்
நேரிடுபவை எல்லாமும்.
சடுதியில் ஒற்றர்வழி
அறிந்திடலே வேந்தன்தொழில்.

மக்கட்க்குநேர்பவை இன்னதென்று
ஒற்றன்வழி அறிந்து.
தக்கவழி ஆராயாதரசு
வெற்றிபெறத்தக்க வேறுவழியில்லை.

சுற்றத்தார் பகைவரென்று
வேற்றறுத்து எல்லோர்பொருட்டும்.
தெற்றாராய்ந்து தெளிதலே
ஒற்றரின் கடனாம்.

ஐயமில்லா தெளிவுடன்
அடுத்தோர்கஞ்சாமல் ரகசியமதை.
கோதவிர்த்து பிறசெவியுரைக்காதோனே
அறிவுடைய ஒற்றனாம்.

புகவியலா பகுதிக்கும்
துறவியார் வேடம்பூண்டு.
பூந்தாய்ந்து எதற்கும்
சோராதிப்போனே உவக்குமொற்றனாம்.

ரகசியம் துளைத்தறிந்து
ஆய்ந்த செய்திகளை.
உருமாற்றின்றி துணியவல்லோனே
தேர்ந்தநல் ஒற்றனாம்.

அடுத்தொற்றன் அறிசெய்தியை
அவனறியாது துளைத்தறிந்து.
ஒற்றுமை கண்டாய்ந்தபின்
உண்மையெனக் கொளல்வேண்டும்.

ஓரொற்றன் அடுத்தொற்றன்
அறியாது ஆளல்நலம்.
மூன்றொற்றர் சொல்லொத்தால்
உண்மையெனத் தெளிதல்நலம்.

நல்லொற்றன் ஒருவனுக்கு
பிறரறிய சீர்செய்தலாகா.
அவ்வாறெனில் ரகசியத்தை
பரசியமாக்கிய அரசாவான்.

கவிஞர் ஆன்றன் ஜமுனா, நாகர்கோவில்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

நெடுந்தூரப் பயணம்

வரும் துயர் கலைந்து
வளைவுகள் தெளிவுகள்
தாண்டி உலகில் வாழ்தல்
குறுகிய வாழ்வின்
நெடுந்தூரப் பயணம்தான்.

குடும்பம் நடத்தி
குடிசையேனும் கட்டி
குழந்தைகளை வழிகாட்டி வளர்த்தெடுத்து
வையகத்துக்கு ஈதல்
குறுகிய வாழ்வின்
நெடுந்தூரப் பயணம்தான்.

வறுமையிலும்
வழிதவறாமல்
பொறுமை காத்து
பொய்யுலகில் மெய்யே பேசி
மேதினியில் வாழ்தல்
குறுகிய வாழ்வின்
நெடுந்தூரப் பயணம்தான்.

இன்னா செய்யினும்
இனித்திடப்பேசி
வடுக்கள் மறந்து
வையகத்தில் வாழ்தல்
குறுகிய வாழ்வின்
நெடுந்தூரப் பயணம்தான்.

கவிஞர் ஷெண்யாகச் சோலையாள் ஆய்வு, இலங்கை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

புதுக்கவிதைப் புலவன்

காதலும் கடவுளும் பொருண்மை எனவே
 கவிஞரும் புலவரும் கவிபாடும் காலமது;
 மரபுக் கவியே மாந்தர்க் கவியாய்
 மன்றங்கள் தோறும் வலம்வரும் நேரமது;
 எதுகை மோனை இயைபென வேண்டும்
 யாப்பிலக்கணத்தில் கவிகள் யாத்தல் வேண்டும்;
 யாக்கும் புலவர்கள் இலக்கணம் கூற
 முரணாய்த் தோன்றிய முண்டாசுக் கவியோ!
 மரபை உடைத்துப் புதுமைப் படைத்தான்.
 சொல்லும் புதிது பொருளும் புதிது;
 சுவையும் புதிது வளமும் புதிது;
 மரபைமீறியும் புதிய பரிணாமம் தந்தான்;
 பாமரனுக்கும் நல்ல வெகுமானம் தந்தான்.
 புதிய வடிவில் புரட்சியைத் தூண்டினான்;
 விடுதலை வேள்வியில் எண்ணெயை ஊற்றினான்;
 அடிமைப் பெண்ணின் விலங்கை அகற்றினான்.
 புதுக்கவிதையைப் படைத்தப் புலவனும் இவனே!
 புதுக்கவிதையைப் பெற்ற தந்தையும் இவனே!

கவிஞர் த.அருள் ஞானப்பிரகாசம், சேத்தியாத்தோம்பு

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

முத்தாரம்

கொட்டிக் கவிழ்த்த
முத்தாரச் சிதறல்
கொஞ்சிடும் மொழியும்
புதிராய் ஒளிரும்

அள்ளிட கைகள்
துடிக்கும்
ஆசையுடன் தாவும்
மழலையிடம்
புதுக்கவிதை வடிக்கும்
எச்சிலும்
சிணுங்கிடும் சிலிர்ப்பில்
சில்லென்ற ஈரம்

கன்னத்தோரம்
முத்தத்தில் முகம் துடைக்கும்
மொழியில் ஓராயிரம்
கொஞ்சல் அங்கே
அகத்தினை அணைத்து
அதிராமல் சிரிக்கும்

கவிஞர் கனகசுந்தரி பாஸ்கரன், திருப்பூட்டி

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

காற்றிசைக்கும் மூங்கில்

தடுப்புச்சுவர் தாண்டி மேகத்தின் கன்னம்
 தட்டிவிட துடிக்கும் மலைவழிப் பாதை
 பயணத்தில் பத்து விரல்களும்
 பத்தாமல் தவிக்கும்
 பறவை அலகில் சிறு கீதமாகி
 விசிலடிக்கும் ஆவலில்
 குரல்வளை நரம்பசையும்
 சிக்கனத்தில் தூங்கிய ஆசை
 சிறிதாக சிறகு முளைக்கும்
 மிதக்கும் மேகத் தலையணையில்
 பனித்துளிகளாகி பறக்க நினைக்கும்
 காற்றுத் துளைக்குள்
 கச்சிதமாக நுழைந்து
 கன்னம் தொடும்
 முதல் மழைத்துளியாகி
 மனதை ஈரமாக்கும்
 காதலுடன் கண்கள்
 கவிதையில் தளும்பி
 காகிதத்தில் நிரம்பி வழியும்

கவிஞர் ஜெயப்பிரயா, சென்னை 81

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

விரக்தியடைந்த என் பேனா

விரக்தியடைந்த என் பேனாவின் விருப்பமான மொழிகள்

ஏனோ

உனக்காய் கிறுக்கவும் விருப்பமில்லை
கிறுக்கனாய் நானே ஆனதனால்.

உன் நினைவுகளை தீண்டவும் விருப்பமில்லை
தீயாய் நானே எரிவதனால்.

உயிரை மாய்க்கவும் விருப்பமில்லை
என் உயிராய் நீயே இருப்பதனால்.

நிழலுக்கு முத்தமிடவும் விரும்பமில்லை
அதுவும் மறைந்தே கொள்வதனால்.

நிலவை ஒப்பிடவும் விருப்பமில்லை
நிந்தன் நினைவுகளையே வளர்ப்பதனால்.

ஏனெனில் காதல் அளித்த நீ
காயம் கொண்டு மறுக்க விட்டாய்.
காதலையும்
என் கண்ணீரையும்.

விடியலையும் வெறுக்கிறேன்
விடியாத இரவையும் வெறுக்கிறேன்
வாழ்வையே தொலைத்தது போல்
உணர்கிறேன்
உன்னுள் நான் தொலைந்ததனால்.

வானமே இல்லா வானவில்லாய்
நீயில்லா காதலில் நான்.

கவிஞர் சந்தியா பாவலன், வேலூர்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

விடுக்கிறான் கவிஞன்!

தனிமை தன்னை ஆட்கொள்ளும் போது
இயற்கை தன்னை அரவணைக்கும் போது
நிஜம் மற்றும் நிழலை பிரித்தறியும் போது
அன்பின் ஆழத்தில் புதையும் போதுதான்
ஒரு மனிதன் கவிஞனாக மாறுகிறான்

கவிஞர் அகீலா ஜவுயர், ஏத்தாளை புத்தளம்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

ஓம் எனும் வீரணவ மத்திரம்

இந்து மத தத்துவமே "ஓம்" எனும் ஒலியில் தானே!
 சூரியன் கிழக்கே உதிக்கும் போது எழும் ஒளிக்கற்றிலிருந்து
 வரும் ஒளியே ஓம் தானே!
 இதனை மேனாட்டு ஆய்வாளர்களும்
 உறுதி செய்து இருக்கிறார்களே!
 கடலில் கிடைக்கும் சங்கை காதில்
 வைத்து பார்த்தால் "ஓம்" என்ற
 ஒசையை வருகிறதே!
 இந்து மகா சமுத்திரத்தைப் போல நம்
 இந்து மதம் மிகப்பெரிய ஆற்றல் உள்ளதே!
 ஆயிரங்கள் பல கடந்தாலும் நம் இதிகாசங்கள்,
 புராணங்கள் எல்லாமுமே சேகரிக்கப்பட்டு
 அதன் சாராம்சத்தை இன்றளவும் கடைப்பிடித்து,
 வழிநடத்தப்பட்டும் வருகிறதே!
 நம் சிவபெருமான்
 "உலகெல்லாம் உணர்ந்து ஒதற் கரியவன்
 நிலாவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
 அழகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
 மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவோம்"
 தில்லையம்பழத்திலேயே 'பெரியபுராணம்'
 இயற்ற முதல் அடியை எடுத்துக் கொடுத்தார்.
 தவச்சீலர்கள், மகான்கள் பலர் நம்
 மக்களுக்காக பல அவதாரங்களை செய்தும்
 நெறிமுறையோடு, வாழ்வதெப்படி என்ற
 கோட்பாட்டையும் நமக்கு சொல்லியும்
 கடைப்பிடித்தும் வந்திருக்கிறார்கள்.
 'அன்பே சிவம்' என்ற தத்துவத்தை நம் (பலரும்)
 அகத்திய பெருமான் போதித்திருக்கிறார்.
 பலப்பல கலாச்சாரங்களை கொண்டிருந்தாலும்
 நம் பாரத நாடு பழம்பெரு நாடு.
 நாம் ஒவ்வொருவரும் பாரத தாயின்
 ஒரு வயிற்றுப் பிள்ளைகள்.
 ஒற்றுமையோடு செயல்படுவோம்
 இந்து தர்மத்தையும், அதன் கோட்பாடுகளையும்
 காப்போம் என்று உறுதிப் பூணுவோம்.

கவிஞர் கிருஷ்ணவேணி.ஆ, ஊத்தங்கரை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

பறவைகளின் சிறப்பு

சின்னஞ்சிறு குயிலே
குக்கூ வென கூவும் அழகே
மயக்கும் உந்தன் குரலே
ஒலிக்கும் ஒரு இசையே
அதுவே உந்தன் சிறப்பே.

கருமை நிற காகமே
கரைந்து அழைக்கும் இனமே
ஒன்று கூடும் தினமே
பகிரந்து தின்னும் நல்ல குணமே
அதுவே உந்தன் சிறப்பே.

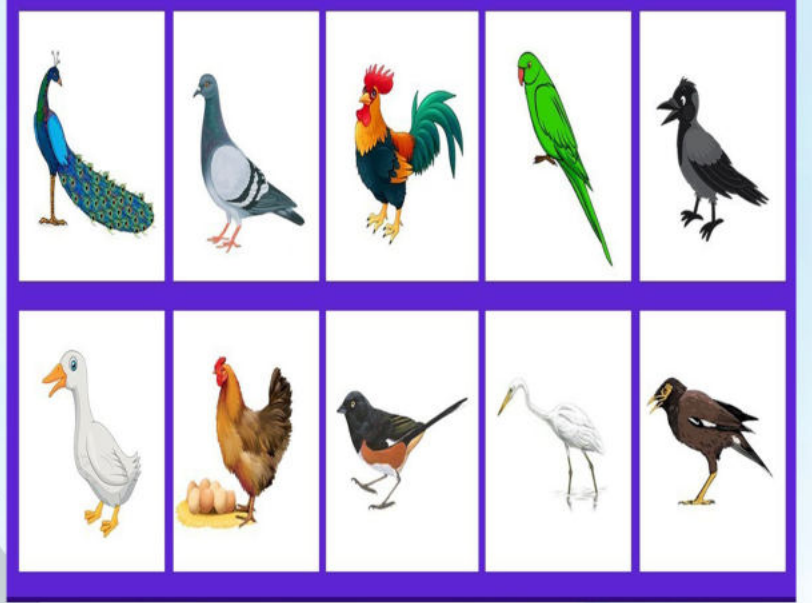
பச்சை நிற கிளியே
சிவப்பு நிற அலகே
கொரித்து தின்னும் அழகியே
சொன்ன சொல் மாறாது பேசிடும்
அதுவே உந்தன் சிறப்பே.

வண்ண வண்ண மயிலே
நடனம் உந்தன் கலையே
மழை வருமென தெரிந்தே
தோகை விரித்தாடும் அழகே
அதுவே உந்தன் சிறப்பே.

வெண்மை நிற கொக்கே
தூய்மை உந்தன் நிறமே
வான வீதியில் ஊர்வலமாய்
உலா போகும் அழகே
அதுவே உந்தன் சிறப்பே.

கொஞ்சி கொஞ்சி மகிழும்
காதல் மொழி பேசிடும்
அழகு வண்ணப் பறவையே
ஊடலுடன் கூடலும் சேர்ந்தே
வாழும் இணைபிரியா பறவையே
அதுவும் உந்தன் சிறப்பே.

கொக்கரிக்கும் சேவலே
கொண்டை நிறம் சிவப்பிலே
அதிகாலை விழித்திடும்
அழைப்பு மணி ஒலித்திடும்
அதுவே உந்தன் சிறப்பே.

கவிஞர் குணசுந்தர் சீவா, காஞ்சிபுரம்

அகர முதல இலக்கிய பிரவை

என் செனியின் கொலுசொல்

என் எழுத்துகள்
வடிக்கும்
கருப்பொருட்களின்
நடுவே

என் எழுதுகோல்
சற்றே சுவாசித்து
புன்னகைக்கிறது

அன்னை எனும்
ஆளுமையில்
நம் குழந்தைகளுக்கான

வரிகள்
செதுக்கும்
என் உளி

உனக்கான
வரிகளில்
மாறித்தான்
போகிறது

தொடர்
முயற்சிகளில்
வேலை
கிடைக்காவிட்டாலும்

உனக்கு
கதவு திறந்து விடும்
ஆத்மார்த்த பணி
நிரந்தரமானது

எத்தனையோ
வருடங்கள்
கடந்தாலும்
நான் மாறவில்லை

உன் முன்
முட்டாளாக மாறி
கதை கேட்பதில்

நீயும்
மாறவில்லை
அதை அறிந்து கொண்டு
புன்னகைப்பதில்

அக்னி சுற்றி
வலம் வந்த
உன் சுண்டு விரலும்
என் கருவறையும்
என் பொக்கிஷங்கள்

ஒரு நாள்
தோல் சுருங்கும்
நடைதளரும்
அப்போதும்

மாறா
உன் கதைகளோடும்
என் செவிகளோடும்
நிலவு
காத்திருக்கும்

கவிஞர் அன்னலட்சுமி சரவணன், ஈரோடு

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

தேநீர்

இரு இதழ்களின் இடையில்
மேலும் கீழும் உரசியபடியே மெல்ல
நகர்கிறாய் குரல்வளையில்
இளஞ்சூடு இனம்புரியாத
உணர்ச்சியும் ஆற்றலையும் தருகிறதே
சுவளையில் உள்ள தேநீரை பருகையில்

கவிஞர் பேரா.முனைவர்.அக.வீரவன்சாரா,வளையமாதேவி

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

பெத்தமனக்

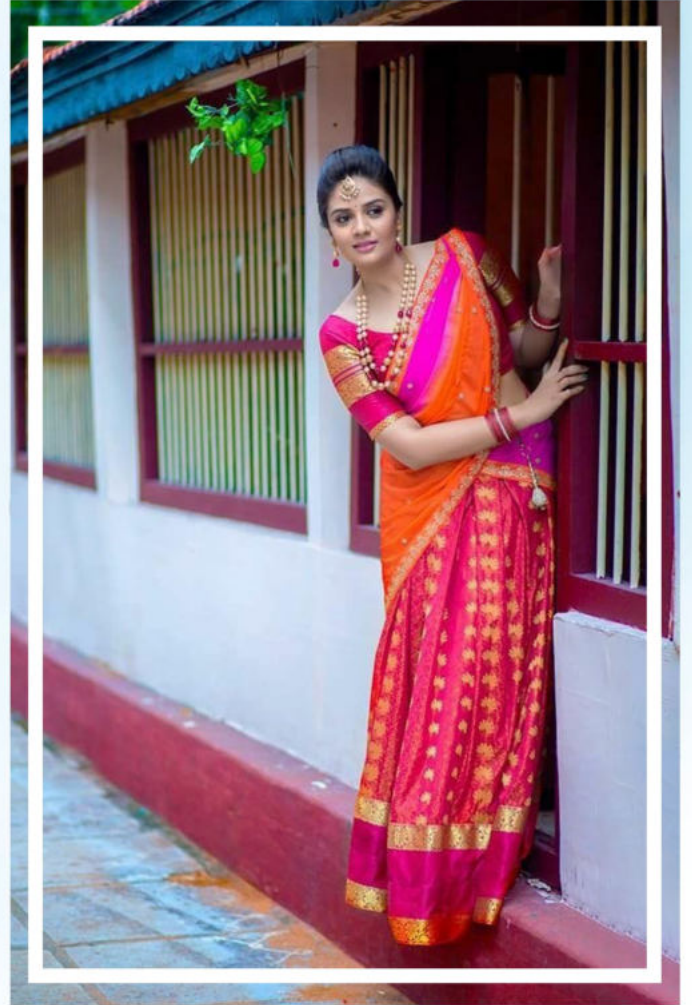
விடுதியில் இருந்து
வீடு திரும்பும் நாள்
எப்படி தெரியுமோ
தெரியாதோ
என் முன்னாள்
வந்து நிற்பாள்!

அந்நாளில் எனக்காக
அவள் முடிந்து வைத்திருந்த
நொறுக்குத்தீனிகள்
நமத்துப்போயிருக்கும்!

கன்னம் தடவுவாள்
காசு கொடுப்பாள்
கண்ணீர் சிந்துவாள்
இதற்கெல்லாம்
காரணம் தெரியாமல்
என் இதயம் தடுமாறும்!

சில நாட்களுக்கு முன் தான்
அம்மா தெரிவித்தால்
என் சாயலொத்த
அவளின் பருவ மகன்
பாம்பு கடித்து இறந்த செய்தியை!

எப்போது ஊருக்குப்போனாலும்
வந்து பார்த்துவிட்டு செல்கிறாள்
இதயம் வலிக்கிறது!

கவிஞர் ஆர்.மோகன்ராஜ், சென்னை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

துன்ப்பாக்கள்

1. கல்லறைத் தோட்டம்
நள்ளிரவில் கேட்கிறது
காவலாளியின் குறட்டை
2. சேற்றுக்குள் வேர்கள்
சூரியனுக்கு மலர்கள்
செந்தாமரை
3. தேங்கிய மழை நீரில்
மிதக்கின்ற வானவில்
பெட்ரோல் துளி
4. குப்பைத் தொட்டி
சுற்றிலும் கிடக்கிறது குப்பை
5. எரிக்கின்ற சுடுகாட்டில்
எரியும் உரிமையில்லை
வெட்டியான்
6. கட்டை வண்டி
பின்னே அசைந்தாடியபடி
லாந்தர் விளக்கு
7. புள்ளிக் கோலம்
பூக்கோலமாய் மாற்றும்
கொன்றை மரம்
8. தன்னிலை தாழ்ந்தும்
இன்னிசை விருந்து
பியானோக் கட்டைகள்

கவிஞர் ரவிஜி

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

பு

நான்
சிந்தனையால்
கவிதைகளை எழுதி
பல விருதுகளை வாங்கினேன்

ஆனால் நான்
பசியால் வாடுகிறேன்
விருதுகளை வாங்கும்போது
பசி பற்றி கவலைப்படாமல்
இருந்தேன்

கவிதை எழுதும் போது
ருசி தெரியவில்லை
பசி எடுக்கும் போது
உணவு கிடைக்கவில்லை
எழுதும்போது ருசி தெரியவில்லை

சிந்தனையால் சிறந்த
கவிஞராக தெரிந்தது
பசியால் ஏழையாக வாழ்ந்தது
புரிந்து கொண்டேன்

இதுதான் வாழ்க்கை
ஒவ்வொரு மனிதனும்
வாழ்க்கைக்கு தேவையான
வரவை தேடிக்கொள்ளவேண்டும்

கவிஞர் என்பது புகழை தரும்
உயிரை காப்பாற்ற கூடிய
உணவை தேடிக் கொள்ள வேண்டும்
அப்போதுதான் பசி மறந்து போகும்

நல்ல கவிஞராகவும்
நல்ல மனிதனாகவும்
உலகில் வாழ்ந்து காட்டமுடியும்
இல்லையேல் அவன் மடிந்து போவான்

விருதால் புகழ் கிடைக்கும்
பசி வந்தால் பகையும் விரட்டும்
ருசி அறிந்தால் உயிரையும் காப்பாற்ற முடியும்
இது தான் பசி.

கவிஞர் தமிழருவி ஏ.கோயி, நத்தம்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

வாழ்க்கை என்னும் கவிதை

(நாவல்)

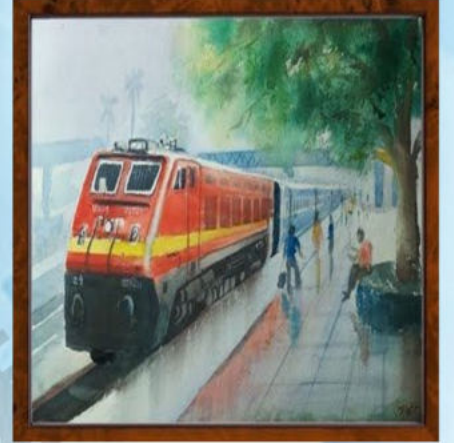
அத்தியாயம். 2

உன் கைப்பை எங்கே?

திவ்யா தண்ணீர் குடித்து விட்டு சிவாவின் கையிலிருந்து இறங்காமலே "அத்தா, இந்தா நீயும் தண்ணி குடி" என்றாள்.

"என்னாச்சு புவனா? அழுத மாதிரி இருந்தது" என்றான் அருகில் வந்த சிவா.

"இல்லே, கண்ணுலே தூசி விழுந்து விட்டது அதான் துடைச்சேன். நம்ம பெட்டி பை எல்லாம் வந்துடுச்சா?" என்றாள். கண்களையும் கன்னங்களையும் அழுந்தத் துடைத்துக் கொண்ட புவனா.

"எல்லாம் ஒழுங்காக அடுக்கி வச்சாச்சு. உன் கைப்பை எங்கே?" என்றாள் சிவா.

திடுக்கிட்டுப் போனாள் புவனா. ரயிலில் ஏறிய அவசரத்தில் கைப்பையை எங்கே வைத்தேன் என்பது அவளுக்கு மறந்து போய்விட்டது. எழுந்து 'எங்கேயாவது வைத்திருக்கிறேனா?' என்று தேடிப்பார்த்தாள். காணவில்லை.

"என்ன புவனா, ஒண்ணுமே சொல்லாமல் இருந்தா எப்படி? ரயில் டிக்கெட் பணம் எல்லாம் உன் கைப்பையிலே தானே இருந்தது?" உள்ளுக்குள் அதிர்ந்து போனாள் புவனா. அம்மாவிடம் பேச வேண்டும் என்கிற வேகத்தில் கைப்பையை எங்கோ வைத்து விட்டேன். எங்கே? நினைவுக்கு வர மறுத்தது. இப்போது கைப்பையை காணவில்லை என்று சொன்னால் என்னாகும்? கடவுளே! எனக்கு ஏன் இப்படி ஒரு மறதியை தந்தாய்?.

கவிஞர் இராஜகை நிலவன், மும்பை

அகர் முதல இலக்கிய பேரவை

வாழ்க்கை என்னும் கவிதை

(நாவல்)

அத்தியாயம். 2

உன் கைப்பை எங்கே?

நிதானமாக யோசித்தாள். ரயிலுக்கு வருமுன் பிளாட்பார பெஞ்சில் அமர்ந்திருக்கும் போது கைப்பை தோளில்தானே இருந்தது. ரயிலுக்கு வரும்போது எடுத்து வந்தேனா? ரயில் வருகிறது என்று எல்லோரும் எழுந்ததும் நான் கைப்பையை அவசரத்தில் விட்டு விட்டு வந்து விட்டேனா? திரும்பப் போய் தேடிப்பார்த்தால் கிடைக்குமா? யாராவது எடுத்துக்கொண்டு போயிருப்பார்களா?

பையைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு ரயிலில் ஏறிய ஞாபகம் தான் இருக்கிறது. எங்கே வைத்தேனென்று நினைவுக்கு வர மறுக்கிறது?.

"மாப்பிள்ளை கைப்பையை எங்கே என்று கேட்கிறார். மரம் மாதிரி நின்னு கிட்டிருக்கியே. பையை எங்கே வச்சே?" என்று பிளாட்பாரத்தில் நின்று கொண்டே அம்மா அதட்டினாள்.

"கொண்டு வந்தேம்மா. ஆனா எங்கே வச்சேன்னுதான் தெரியலே" சிவா வெடிக்கப்போகிறான் என்கிற பயத்திலே முணுமுணுத்தாள் புவனா.

"பையைச் சரியாகத் தேடிப்பாரு. மறந்து எங்கேயாவது வைச்சிட்டியான்னு பார்த்துட்டு வா. இல்லேண்ணா பெட்டியிலிருந்து... மும்பை போகலாம். வீணாகப் பயப்படாதே" என்று சிவா மெதுவாகச் சொல்லச் சொல்ல அவன் மீதிருந்த மரியாதை அவளுக்குள் ஏறிக்கொண்டே போனது.

என்ன ஒரு அருமையான மனிதனை தேவகி இழந்து விட்டுப் போயிருக்கிறாள். இந்த நேரத்தில் எந்த சாதாரண மனிதனும் எரிந்து விழுந்திருப்பான். ஒரு கடுஞ்சொல் கூட சொல்லாமல்... சிவா... சிவா... உன்னை அடைந்ததற்கு நான் ஏழேழு ஜென்மங்கள் தவம் இருந்திருக்க வேண்டும்.

கவிஞர் இராஜகை நிலவன்,முல்லை

அகர் முதல இலக்கிய பேரவை

வாழ்க்கை என்னும் கவிதை

(நாவல்)

அத்தியாயம். 2

உன் கைப்பை எங்கே?

அவள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மனதின் மூலையில் ஜெயமோகன் எட்டிப்பார்த்தான். மனதை அதட்டிய புவனா, 'எண்ணங்களே ஒழிந்து போ' என்று முனங்கினாள்.

"என்னடி புவனா கைப்பையைத் தொலைத்து விட்டு இப்படி குத்துக் கல்லாட்டம் நின்னா எப்படி? செம்மையா தேடிப்பாரு" என்றாள் பிளாட்பாரத்தில் நின்று கொண்டிருந்த அம்மா.

"....."

"செம்மையா ஞாபகம்படுத்திப் பாரேண்டி"

"அத்தை, நீங்கள் ஏன் அவளைப்போட்டு விரட்டுகிறீர்கள். பாவம் நேற்றிரவு முழுவதும் விழித்திருந்து ரயில் பயணத்துக்கான சாப்பாடெல்லாம் பண்ணி இருக்கிறாள். தூக்கக் களைப்பிலே எங்கே வைத்தாளோ?" என்றான் சிவா.

"அத்தா ..." என்று தன்னை எடுக்கச்சொல்லி கையை நீட்டினாள் திவ்யா.

"அம்மா கொஞ்சம் நேரம் ரெஸ்ட் எடுக்கட்டும். அவளைத் தொந்தரவு செய்யாதே. புவனா. கைப்பை காணாமல் போனால் பரவாயில்லை. வீணாக வருத்தப்படாதே. சீக்கிரம் ரயில் புறப்பட்டு போய்விடும். அம்மாவிடம் பேச வேண்டியதெல்லாம் பேசி முடித்து விடு" என்று திவ்யாவைத் தூக்கிக் கொண்டு பாத்ரூமிற்கு கிளம்பினான் சிவா.

கவிஞர் இராஜகை நிலவன், மும்பை

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

கல்வி வரலாறு

(கட்டுரை)

பிறப்பு :

புதுச்சேரிக்கு (பாண்டிச்சேரி) அருகில் உள்ள வில்லியனூர் என்னும் ஊரில் தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட திருக்காமு, துளசி அம்மையாருக்கு 1915 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 22 ம் தேதி பிறந்தார்.

கல்வி:

1922 ஆம் ஆண்டு வில்லியனூர் திண்ணைப் பள்ளியில் ஆரம்பக்கல்வி, 1924 ஆம் ஆண்டு மையப்பள்ளியில் அங்கு பிரெஞ்சு, தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டன.

தந்தை பணி மாற்றம் காரணமாக புதுச்சேரியில் நான்காம் வகுப்பு நான்காம் வகுப்பு பயின்று வந்தார். அப்போது பாவேந்தர் பாரதிதாசன் வகுப்பு ஆசிரியர். மேலும் சி.சு.கிருஷ்ணன் எல்லப்ப வாத்தியார், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளை ஆகியோர் ராமசாமியின் தமிழார்வத்தை வளர்த்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

1928 ஆம் ஆண்டு பதின்மூன்றாவது வயதில் மைய இறுதித்தேர்வில் புதுவை வட்டாரத்திலேயே முதல் மாணவராகத் தேர்ச்சி பெற்றார்.

1932 -ல் பிரெஞ்சு மொழிக்கல்வி முதல் பகுதி சான்றிதழ் தேர்வை எழுதி அதிலும் நல்ல மதிப்பெண்களை எடுத்தார்.

1934 -ல் பிரவே என்னும் தமிழ் பண்டிதர் தேர்வை எழுதுவோருக்காக பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தனிப்பட்ட வகுப்பு நடத்தி வந்தார் அதில் பயின்ற ராமசாமி இத்தேர்விலும் வெற்றி பெற்று ஆசிரியர் பணிக்கு தகுதியானார்.

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

கவிஞர் வாணிதாசன்

(கட்டுரை)

கல்வி:

1937 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய பதுவை நகரமேயர் இரத்தினவேலு பிள்ளை என்னும் பெரியவரின் பரிந்துரையின் பேரில் உழவர்கரையை அடுத்த பேட்டில் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார்.

முதல் கவிதை :

பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ராமசாமி, மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியின் நினைவு நாளையொட்டி பாரதி நாள் இன்றடா! பாட்டிசைத்து ஆடடா! எனத் தொடங்கும் முதல் கவிதையை மதுரையிலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த சி.பா.ஆதித்தனாரின் திங்கள் இதழான தமிழன் இதழ் வெளியிட்டது.

இவ்விதழுக்கு தொடர்ந்து கவிதைகளை எழுதிவந்த ராமசாமி "ரமி" என்னும் புனைப்பெயரில் கவிதைகளை அனுப்பினார். இப்பெயரை விரும்பதா தமிழன் நிர்வாகம் வாணிதாசன் என்னும் புனைப்பெயரில் எழுதுமாறு கேட்டுக்கொண்டது. இதனை ஏற்ற ராமசாமி வாணிதாசன் ஆனார்.

பாரதிதாசன் - வாணிதாசன்:

நான்காம் வகுப்பு ஆசிரியர், பிரவே தேர்வு பயிற்சி ஆசிரியர் என்னும் நிலைகளைத் தாண்டி உள்ள உணர்வுகளால் இருவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது.(1944) கால கட்டங்களில் எப்போதும் பாரதிதாசனோடு இருப்பவராய் வாணிதாசன் மாறிப்போனார்.

1944 ஆம் ஆண்டு குறும்பகரம் பள்ளியின் பணியாற்றிபோது "விதவைக்கொரு செய்தி" என்னும் தலைப்பில் அமைந்த நான்கு வெண்பாக்கள் அறிஞர் அண்ணார் நடத்திய திராவிட நாடு இதழில் முகப்பு அட்டையில் வெளியிடப்பெற்றது. மேலும், அண்ணாவும் வாணிதாசனைப் பாராட்டி எழுதினார்.

அகர முதல இலக்கிய பிரவை

கவிஞர் வாணிதாசன்

(கட்டுரை)

1945 -ல் மீண்டும் பாசுருக்கு மாற்றப்பெற்று, சென்னையில் வித்துவான் பட்டம் பெற்றார். இதன்மூலம் 1948ல் புதுச்சேரி கல்வே கல்லூரியின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்.

திருமணம்:

1935 ஆம் ஆண்டு தமது இருபதாம் வயதில் தம் சிற்றன்னையின் தமையன் மகள் ஆதிலட்சுமியை மணந்தார். ஆண்களும், பெண்களுமாக மொத்தம் ஒன்பது குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்தார் கவிஞர் வாணிதாசன்.

இலக்கியப்பயணம்:

தமிழன் இதழ் மூலம் தொடங்கிய இலக்கியப் பயணம் திராவிட நாடு இதழின் மூலம் சிறப்பான புரட்சிக்கவிஞராய் அடையாளம் காணப்பட்டார். இதனால் முரசொலி, முத்தாரம், மன்றம், தென்றல் போன்ற திராவிட இயக்கப் பத்திரிக்கைகள் அவரின் கவிதைகளை கேட்டு வாங்கி வெளியிட்டு வந்தன.

அரசியலில் ஏற்பட்ட ஆர்வத்தினால் புரட்சியாளர் பெரியாரின் தன்மான இயக்கத்தில் பாரதிதாசன் முழுக்கமிட்டதால் அவரின் சமுதாய உணர்வு அவரின் பரம்பரையினரையும் அதில் இணைத்தது.

பட்டம்: மயிலை சிவமுத்து என்பவரால் தமிழ்நாட்டுத்தாசூர் என்று அழைக்கப்பெற்றார்.

சிறப்பு பெயர்கள்:

கவிஞரேறு, பாவலர் மணி, தமிழகத்தின் வேர்ட்ஸ்வோர்த், தமிழ்நாட்டுத் தாசூர் போன்ற சிறப்புப் பெயர்களும் இவருக்குண்டு.

இவருடைய கவிதைகள் உருது, ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

கவிஞர் வாணிதாசன்

(கட்டுரை)

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்கள்:

01. இரவு வரவில்லை
02. இன்ப இலக்கியம்
03. இனிக்கும் பாட்டு
04. எழில் விருத்தம்
05. எழிலோவியம்
06. குழந்தை இலக்கியம்
07. கொடி முல்லை
08. சிரித்த நுணா
09. தமிழ்ச்சி
10. தீர்த்த யாத்திரை
11. தொடுவானம்
12. பாட்டரங்கப் பாடல்கள்
13. பாட்டு பிறக்குமடா
14. பெரிய இடத்துச் செய்தி
15. பொங்கற்பரிசு
16. வாணிதாசன் கவிதைகள்-முதல் தொகுதி
17. வாணிதாசன் கவிதைகள்-இரண்டாம் தொகுதி
18. வாணிதாசன் கவிதைகள்-மூன்றாம் தொகுதி
19. விட்டர் விகோவின் ஆன்மெல்லோ

வாணிதாசன்
நூல்கள்

- எழிலோவியம்
- தீர்த்த யாத்திரை
- இன்ப இலக்கியம்
- பொங்கல் பரிசு
- இரவு வரவில்லை
- சிரித்த நுணா
- வாணிதாசன் கவிதைகள்
- பாட்டரங்கப் பாடல்கள்
- இனிக்கும் பாட்டு
- எழில் விருத்தம் (விருதப்பாவிற்கு இலக்கணமாய்த் திகழ்வது)
- பாட்டு பிறக்குமடா (தமிழக அரசு பரிசு)
- குழந்தை இலக்கியம்
- பெரிய இடத்து செய்தி (மாப்பசானின் சிறுகதையை தமிழில் மொழிபெயர்த்தது)

இயற்றிய

- காதல் எங்கே (விட்டர் விகோவின் ஆன்மெல்லோ)
- விதைவக்கொரு செய்தி
- தொடர்கதைகள்
- வாழ்க்கை
- பட்டிக்காட்டுப் பெண்
- கட்டுரைகள்
- கருங்காலம்
- கவிதையில் வினாவும் விடையும்
- காப்பியங்கள்
- கொடிமுல்லை
- தமிழ்ச்சி
- தொடுவானம் (இசைப்பாடல் பற்றியது - 51 இசைப்பாடல்கள்)

மறைவு:

07.08.1974 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்

நன்றி : <https://www.dinamani.com>

கவிஞர் அ.வில்சன், இதழாசிரியர்

அகர முதல இலக்கிய பேரவை

அகர முதல அனை அடிகே

நாளைய நாட்களைவிட
இன்றைய ஒரு நாள்
விலை மதிப்பற்றது!

[f](#) [i](#) [t](#) [y](#) Aagaramuthalaa

www.அகரமுதல.com

அகமும் தமிழே!

முதலும் தமிழே!!

"தனித்தியங்கும் தன்மை தமிழினுக் குண்டு
தமிழே ஞாலத்தில் தாய்மொழி பண்டு
கனிச்சாறு போற்பல நூலெலாம் கண்டு
காத்ததும் அளித்ததும் தமிழ்செய்த தொண்டு"

என்றும் தலைப்பணியாம் தமிழ்ப்பணியில்,

அகர முதல செய்திக்குழு | அகர முதல இலக்கிய பேரவை
அகர முதல கல்விக்குழு | சிவம் அறக்கட்டளை.

தொடர்பிற்கு:

9597887847/8870884969

www.அகரமுதல.com

[f](#) [i](#) [t](#) [v](#) Aagaramuthalaa

[M aagaramuthala@gmail.com](mailto:aagaramuthala@gmail.com)